

СИТУАТИВНІ ЗАВДАННЯ – СПОСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ МОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ

Семенова Л.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків

Необхідна умова формування соціально активної особистості Оволодіння мовою і мовленням –. Мовлення є не лише засобом спілкування, але й засобом мислення, носієм свідомості, пам'яті, інформації, засобом управління своєю поведінкою. Мовленнєва компетенція поняття комплексне, яке, спираючись на мовну компетенцію, охоплює систему мовленнєвих умінь: сприймати, відтворювати і створювати усні й писемні монологічні й діалогічні висловлювання різних видів, типів, стилів, вести діалог, що необхідно людині для спілкування у різних ситуаціях і насамперед у професійній сфері .

До мовленнєвих компетенцій належать:

- знання базових мовних понять;
- здатність адекватно сприймати, розуміти, оцінювати і відтворювати почуте чи прочитане;
- здатність до мовленнєвої творчості;
- здатність планувати, виступати з повідомленням, готувати майбутнє висловлювання в різних жанрах,;
- здатність реалізовувати задум у процесі мовленнєвої діяльності;
- уміння аудіювання, читання, говоріння, письма;
- вміння використовувати засоби рідної мови залежно від типу мовлення;
- уміння редагувати власне та чуже мовлення;
- здатність до контролю, самоконтролю результатів мовленнєвої діяльності.
- навички красномовства.

Проблема мовленнєвої підготовки майбутнього спеціаліста включає в себе поняття мовленнєвої компетенції. В наш час вона є однією з провідних характеристик особистості, одним із найважливіших виявів її цілісності й самодостатності. Від сформованих навичок мовленнєвої поведінки фахівця великою мірою залежить його інтерес учнів до дисципліни зокрема і до процесу навчання в цілому. Досконало знати предмет не достатньо, дуже важливо бути комунікативно компетентним, щоб своїми знаннями захопити інших, володіти засобами красномовства. З цих причин проблема мовленнєвого розвитку спеціаліста останнім часом стали предметом досліджень науковців.

Здобувач вищої освіти (в нашому випадку студент-фармацевт) повинен володіти комплексом професійно зорієнтованих знань, умінь і навичок, необхідних для успішного виконання професійних обов'язків та самореалізації. У світлі цього зростають вимоги й до мовно-мовленнєвої підготовки спеціаліста, адже «оволодіння основами будь-якої професії розпочинається із засвоєння певної суми загальних і професійних знань, а також оволодіння основними засобами розв'язання професійних завдань, що й передбачає належний рівень сформованості професійно зумовленого мовлення. Дисципліна «Англійська мова за професійним спрямуванням» передбачає оволодіння саме професійною лексикою, та умінням використовувати її у ситуаціях фахового спілкування. Саме тому дуже важливими є завдання з конкретної проблеми – ситуації. Наприклад після вивчення теми «В аптеці», викладач ставить проблему: «До вашої аптеки зайшов англomовний відвідувач, поспілкуйтеся з ним англійською мовою, дізнайтеся які ліки йому потрібні, тощо», або: «Поясніть англomовному відвідувачу аптеки протипоказання та побічні дії того чи іншого препарату».

При вивченні фахових дисциплін фармацевтичного напрямку, а, саме органічної хімії, фармакології, мікробіології, фармацевтичної ботаніки, біохімії та інших, також необхідно окрім вивчення лексики, потрібно закріпити навички її використання в конкретних ситуаціях: описати хід

хімічного досліду, англійською мовою надати структуру лікарської рослини та розповісти про її медичні властивості, скласти діалог за ситуацією «Обговорення фармацевтами дії будь якого препарату».

Тут основним принципом мовленнєвої діяльності є – діяльнісний підхід. Діяльнісний підхід – це єдність особистості та діяльності, процес спрямований на становлення свідомості людини і її особистості в цілому. Людина виступає як активне творче начало, людина вчиться будувати самого себе. Саме в процесі діяльності відбувається саморозвиток, людина стає сама собою. При діяльнісному підході основний акцент приділяється соціальній сутності особистості. Підхід ґрунтується на взаємодії діяльності викладача і студента. Дії викладача спрямовані на організацію діяльності студентів, а не на процес засвоєння знань, умінь і навичок. Професійні якості викладача впливають на навчальну, пізнавальну діяльність студента, а також на результати педагогічно-навчальної діяльності, яка забезпечує розвиток особистісних рис і якостей майбутнього фахівця, формує професійні, ціннісні орієнтації. Цей підхід націлений на вироблення у студентів умінь ставити перед собою мету, планувати, організовувати, здійснювати самоосвітню діяльність, контролювати, аналізувати й оцінювати її результати. Ще важливим є міждисциплінарний підхід. Такий підхід притаманний сучасним науковим дослідженням. Це метод пізнання, що виникає на межі різних наукових дисциплін. Він відображає інтегративні тенденції в розвитку науки. Міждисциплінарний підхід до навчання є одним із найбільш ефективних способів підвищення якості підготовки студентів, пов'язаними зі здатністю цільового осмисленого застосування комплексу знань, умінь і способів діяльності щодо певного кола питань

Творчий підхід значно розвиває уяву студентів, спостережливість, образне і критичне мислення. Нестандартний, креативний підхід педагога стимулює активність, викликає бажання самостійно і плідно працювати, що і є головною гарантією високого рівня особистісного розвитку й загальної успішності під час занять. Отже, визначені системний, проектний,

компетентнісний, діяльнісний, міждисциплінарний, індивідуальний, творчий підходи відповідають основним вимогам педагогічного процесу, сприяють успішному формуванню та досягненню позитивного результату в процесі формування професійномовленнєвої компетентності студентів вищих навчальних закладів.

Література

1. Anthony E. M. Approach, Method and Technique / E. M. Anthony // English Language Teaching. – London, 1963. – Vol. 17. – P. 63–67.
2. Родигіна І. В. Діяльнісний підхід до формування базових компетентностей учнів / І. Родигіна // Біологія і хімія в школі. – 2005. – № 1. – С. 34-36.

ОБУЧЕНИЕ ПЕРЕВОДУ НА ЗАНЯТИЯХ ПО РУССКОМУ ЯЗЫКУ КАК ИНОСТРАННОМУ

Суханова Т.Е., Крысенко Т.В.

Национальный фармацевтический университет, Харьков

Перевод является коммуникативной деятельностью, в процессе которой текст, созданный на одном языке, перекодируется в адаптированный вариант этого же текста, но в совершенно другой языковой форме. Обучением переводу специально занимаются на кафедрах иностранных языков филологических факультетов, но и в неязыковых университетах работа над переводом текста может быть одним из важных видов деятельности при обучении русскому языку как иностранному.

Многие исследователи считают, что перевод учит иностранных студентов языку, а не коммуникативной деятельности, то есть он не помогает учащимся развивать свои навыки общения. С этим трудно не согласиться. Однако перевод – это сложный навык, которому нужно специально, планомерно и поэтапно обучать, чтобы он стал продуктивным и полезным.